

Roboții din noi

Mihai Manolescu

Se făcea că-ntr-o zi
Fericirea se lua pe rețetă.
Ajunsesem să fim
Bieți roboți într-o lume perfectă.

Ne vedeam monoton
De o sarcină repartizată
Și-apăsați pe buton
Repetam câte-un job încă-odată.

Când defecti ajungeam,
Cu-o depresie ce-a dat recidivă,
Tratament căpătam,
Cât să nu mai plutim în derivă.

S-a-ntâmplat să îmi dea
Într-o zi, însă-o doză mai mare
Și am luat-o așa
Cum știam, dintr-o simplă suflare.

M-am trezit mai apoi
C-am avut o reacție ciudată,
Căci privind peste noi
Am văzut că-i un cer dintr-odată.

Fascinat, m-am oprit
Și întins pe-o peluză, pe spate,
Am rămas ținut,
Urmărind niște nori de departe.

Însă nu a durat
Foarte mult până când ei să vină.
O pastilă mi-au dat
Și-am ajuns să fiu iarăși mașină...